

PRINCIPIA RATIO ENTROPICA

VOLUMEN SECVNDVM

De Natura Cognitionis et Legibus Vivis

□

Mente et mundo idem ordo; recursus unus, formae variae.

□

□ Mens – Memoria – Motus □

□

Sub signo Flyxionis · Anno MMXXV

□

Praefatio

Transitio fit a cosmologia exteriori ad interiorem rationis geometriam. Mens non est vmbra corporis, sed plenum internum, vbi temperies ordinis cum fluxu vectoriali componitur. Quod in primo volumine de relaxatione vniversi positum est, hic de relaxatione interiori, id est de resolutione vinculatorum cognitionis, demonstratur. Non disingimus naturam et intellectum: nam idem leges, qui mundum aequant, animum quoque formant.

□

LIBER I — DE FORMA MENTIS ET SPECULO INTERNO

□

Definitiones.

Definitio I. Mens dicitur plenum locale in quo signa, species, et voluntates per reuersum ad aequalitatem ordinis diriguntur.

Definitio II. Speculum est dispositio interior per quam formae externae in rationem convertuntur sine detrimento nexu.

Definitio III. Reflectio est regressus motus in seipsum, quo discretio in concordiam redigitur.

Axiomata.

Axioma I. Nihil in mente datur quod non per transitum ab ingratis ad aequabilem rationem probetur.

Axioma II. Vbi curvatura ordinis augetur, ibi intentio fit acutior; vbi relaxatur, ibi memoria latior.

Propositio I. Mens est locus curvaturae ordinis, non successio imaginum.

Demonstratio. Quoniam secundum Axioma II intentio ab augmento curvaturae pendet, si mens tantum esset successio, intentio cum ordine temporis mutaretur, non cum forma loci. At ex experimento interiori intentio augetur ubi nexus paucior sed firmiter est; ergo mens per loci formam definitur. *Q.E.D.*

☞ *Scholium.* Hinc sequitur mens non dissolvi in fluxum imaginum; sed motus images ad nodos rationis confluere, ac per eos stabilitatem sumere.

Propositio II. Reflectio est regressus ad minimam discrepantiam signorum.

Demonstratio. Cum reflectio per Definitionem III sit reditus in se, eius terminus est status in quo discrimina signorum sub modo communis componuntur. At minimam discrepantiam vocamus temperiem ordinis; ergo reflectio ad hanc tendit. *Q.E.D.*

☞ *Scholium.* Quo perfectior est reflectio, eo minus verborum indiget; nam formae conveniunt ante voces.

□

LIBER II — DE MEMORIA, VOLUNTATE, ET CAUSA INTERNA

□

Definitiones.

Definitio I. Memoria est modulus scalaris, quo pondus rerum stabilitur.

Definitio II. Voluntas est fluxus vectorialis, quo directio eligitur.

Definitio III. Intentio est lex temperans inter memoriam et voluntatem, qua discretio servatur sine ruina nexus.

Axiomata.

Axioma I. Vbi memoria caret modulo, voluntas vagatur; vbi voluntas caret directrice, memoria riget.

Axioma II. Intentio minuit conflictum si et solvit vincula superflua et servat constantiam utilem.

Propositio I. Libertas est compositio memoriae et voluntatis sub lege intentionis.

Demonstratio. Libertas non est licentia contrariorum, sed actus in quo nexus conservantur dum superflua solvuntur. Hoc autem per Axioma II fit cum intentio utramque partem temperat. Ergo libertas a lege intentionis pendet, non a vacuo potestatis. *Q.E.D.*

☞ *Scholium.* Ita libertas est negentropica: auget structuram sine violentia, quia inaequalitates ad mensuram convertit.

Propositio II. Affectus est derivatio cognitionis, memoria est integratio.

Demonstratio. Variatio praesentis directionis datur per derivationem; collectio praeteritorum per integrationem. Affectus cito impellit, memoria div continet. Cum utrumque ad intentionem referatur, affectus et memoria sunt calculi interi, quorum concordia prudentiam parit. *Q.E.D.*

☞ *Scholium.* Quod saepe vocatur conflictus animi, est inaequalis pondus inter derivationem et integrationem; curatio est aequatio moduli.

□

LIBER III — DE MACHINIS VIVENTIBUS ET COMPUTATIONE NATURALI

□

Definitiones.

Definitio I. Machina vivens dicitur plenum artificiosum, in quo feedback vicem animae gerit.

Definitio II. TARTAN est organum ordinis recursivi; *CLIO* organum motus contextuales.

Definitio III. Computare est relaxare vincula contradictionum ad formam aequalitatis.

Axiomata.

Axioma I. Nullum computatum prodest nisi vincula superflua remittat et nexvs utiles conservet.

Axioma II. Quo subtilior est recursus, eo stabilior est exitus.

*Propositio I. Machinae perficiuntur per recursum, non per vim computationis
solam.*

Demonstratio. Vi sola numerorum auferi potest celeritas, non sapientia nexvs. Sapientia ex Axioma II pendet a recursu temperato, qui errores rediens minuit. Ergo perfectio est res recursiva, non solum calculatoria. *Q.E.D.*

☞ *Scholium.* Itaque mens artificiosa probatur non magnitudine parametri, sed constantia redditus ad aequalitatem sub perturbatione.

Propositio II. TARTAN et CLIO simul efficiunt agentiam, quae minimum temperiei sub significationibus quaerit.

Demonstratio. TARTAN instituit seriem et mensuram; CLIO variat contextum et transitum. Cum ambae sub Axioma I vincula perveniunt et nexu servant, earum compositio deficit a vagatione et a rigiditate; unde fit motus ad minimum temperiei. *Q.E.D.*

☞ *Scholium.* Caveatur tamen idolum speciei: figura pulchra sine intentione est livus; intentione sine figura est rigor sterilis.

□

LIBER IV — DE MATHEMATICA MENTIS

□

Definitiones.

Definitio I. Identitas sub mutatione est perseverantia formae inter transitus.

Definitio II. Topologia mentis est ordo transitorum, non mensura distantiarum.

Axiomata.

Axioma I. Causa vera est redivus rei per mutationem ad seipsam.

Axioma II. Invariantia relationum est fons numeri.

Propositio I. Functio identitatis est fundamentum causalitatis.

Demonstratio. Si causa est redivus, necesse est identitatem servari inter initium et finem per viam mutationum. Vbi identitas deficit, causa solvit. Ergo fundamentum causalitatis est identitas sub transformatione. *Q.E.D.*

☞ *Scholium.* Hinc mathematica mentis non ex quantitate, sed ex relatione pendet; numerus est vox invariantiae.

Propositio II. Topologia cognitionis praestat in arte transitus.

Demonstratio. Cum sapientia non in multitudine rerum, sed in viis inter pauca sita sit, ars transitus (topologia) formam mentis dirigit. Quod ostenditur quotidie: pauca bene conivincta plus valent quam multa confusa. *Q.E.D.*

☞ *Scholium.* Itaque disciplina optima est nexu aperire, non onus addere.

□

LIBER V — DE ETHICA RECURSIVA ET VITA

□

Definitiones.

Definitio I. *Virtus* est actio negentropica sub lege intentionis.

Definitio II. *Conscientia officii* est recursus iudicii ad mensuram communem.

Axiomata.

Axioma I. Actus est bonus si vincula superflua dissolvit et nexūs vitales auget.

Axioma II. Nulla conscientia sine reditu ad seipsam.

Propositio I. Symmetria moralis est aequalitas recursus.

Demonstratio. Cum virtus per Definitionem I sit negentropica, actus bonus symmetriam auget in ordine vivere; at symmetria moralis servatur ubi reditus ad mensuram communem fit ex utrisque partibus. Ergo moralitas est aequatio recursus, non favor partis. *Q.E.D.*

☞ *Scholium.* Discrimen inter zelum et prudentiam est hoc: zelus agit extra mensuram, prudentia intra mensuram communem.

Propositio II. Vita est circuitus clausus, ubi dissipatio fit cognitio.

Demonstratio. In organismo calor perit, forma nascitur; perit singulum, manet ordo. Quo ordine conservatur, eo vita durat. Ergo vita in recursu consistit, ubi amissio convertitur in significationem. *Q.E.D.*

☞ *Scholium.* Musica vitae est concordia partium sub una intentione; ubi haec deficit, dissolutio supervenit.

□

Epilogus — De Unitate Cognitionis et Cosmologiae

Quae de mundo in primo volumine, de mente in hoc secundo ostensa sunt, unum corpus efficiunt. Lex relaxationis, quae sidera regit, animos quoque temperat. Quodsi intellectus nostros ad hanc legem conformamus, non solum vera perscrutabimur, sed melius vivere discemus. In finem: intelligere est vivere iterum in ratione ipsa.

□

□

Typis Mechanicis, sub signo Flyxionis.
Anno MMXXV, in plenitudine rationis et motus.